

Nu vil jeg bede den højtærede Kirkeminister drage Omsorg for, at det bliver undersøgt, hvorledes det kan gaa til, at man kan tilbageholde dette Areal og ikke tillade, at det kommer til Udstykning. Der kunde altsaa paa dette Areal, naar man fulgte Lovens Bestemmelser, være oprettet 3 Husmandsbrug. Arealet ligger langs med offentlig Landevej, kun en god Mil fra Odense, og Jorden er fortrinlig. Der kunde være oprettet særdeles gode Husmandsbrug, og vi har netop i dette Aar i Odense Amsraadskreds mere end dobbelt saa mange vel kvalificerede Ansøgere, end vi kan skaffe Jord til. Jeg synes, at under disse Omstændigheder er det en Urimelighed, at man, fordi der kan paaberaabes en saadan gammel Bestemmelse eller Klau-sul, hvad man skal kalde det, uden videre skal bøje sig for en saadan Afgørelse. Forholdet er nemlig det, at den paagældende Præst er gaaet ind under den nye Løn-ningslov — hvis han ikke var det, kunde Præstegaardsjorden ikke blive udleveret til Udstykning —, og naar det er Tilfældet, kan han ikke have et personligt Tillæg, der svarer til Indtægten af henimod 40 Tdr. Land, det er fuldkommen givet.

Derfor tror jeg fremdeles, at Embeds-mændene i Kirkeministeriet har været under Paavirkning fra anden Side. Jeg ved udmærket godt, at det er en indflydelsesrig Mand, der har den Gaard i Forpagtning, og at han muligvis ogsaa har kunnet skaffe sig Støtte og Hjælp for sit Ønske om at beholde det samlede Areal ved Præste-gaarden hos Menighedsraadsmedlemmerne. Jeg henstiller til den højtærede Kirke-minister at undersøge dette Forhold omhyggeligt, og hvis det ikke er med fuldgod Ret, dette Areal er blevet forbeholdt for Præstegaarden, opfordrer jeg indstændigt til, at det bliver anvendt i Henhold til Loven om Præstegaardsjords Udstykning.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou rettede et Angreb paa Driften af Statens Gaarde Faurholm og Trollesminde, idet han ankede over, at der var Underskud paa disse Gaarde. Nu ved jeg ikke, om det ærede Medlem er særlig kompetent til at bedømme dette Forhold. Jeg ved heller ikke, om han har gjort, hvad han i alt Fald burde have gjort: paa Stedet forvisse sig om, hvordan Tilstanden var paa disse Gaarde. Men jeg tror, det er en stor Uret, der gøres mod Inspektør Madsen, som er sat til at lede disse Gaarde, ved at han idelig skal være Genstand for Angreb for sin Ledelse. Jeg har som Medlem af Folke-tingets Finansudvalg haft Lejlighed til i

1917, forud for Overtagelsen, kort før Forpagteren traadte fra, at se disse Gaardes Tilstand, og efter at det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har talt om Sagen her, har jeg tilladt mig at rejse op og omhyggeligt undersøge Tilstanden, som den er nu, og jeg kan da sige, at i enhver Henseende er der en overmaade stor Forskel paa Tilstanden nu og den Gang. Paa Grund af de Restaureringer af ældre Bygninger og de Nybygninger, der er foretaget, paa Grund af den Forbedring, der er sket i Jordens Kulturtilstand, paa Grund af den overmaade store Forøgelse af Besætningen, der har fundet Sted, er der sket en stor Forøgelse af disse Ejendommers Værdi. Ærede Medlemmer skal erindre, at disse to Gaarde tilsammen har et Areal af tæt ved 1 000 Tdr. Land, og der er efter min sikre Forvisning en Forøgelse af disse Ejendommers Værdi paa nærmere 500 000 end 400 000 Kr.

Det var Meningen, da Staten overtog disse Gaarde, at den skulde sætte dem saavel med Hensyn til Bygningerne som med Hensyn til Jordens Kulturtilstand og Besætningerne i almindelig god Stand, thi man var forberedt paa, at de Forsøg med Husdyrbrug paa forskellige Omraader, som hidtil var foregaaet ude omkring paa de store Gaarde, ikke i Længden kunde opretholdes. Dernæst havde man ogsaa fra Rigsdagens Side den Formening, at det, naar man opførte Forsøgsmejeriet i Nærheden af disse Gaarde — og ærede Medlemmer ved, at det blev opført paa Arealer, der har hørt under disse Gaarde —, vilde være naturligt og rimeligt, om man knyttede en Del af Husdyrbrugforsøgene til disse Gaarde, naar de var bragt i en saadan Stand, at det var forsvarligt at paa-begynde Forsøget. Og det er en ganske klar Ting, at det i nogen Grad har forøget de Udgifter, som det har maattet føre med sig.

Bygningerne var paa det Tidspunkt, 1917, da Staten selv begyndte at drive Gaardene, paa en enkelt Undtagelse nær fra 80 til 110 Aar gamle, og de har, siden Gaardene blev bortforpagtet, i 1840, kun været Genstand for den allernødtørftigste Vedligeholdelse, saaledes at de ved Statens Overtagelse af Driften langt fra tilfreds-stillede Nutidens Fordringer.

Af Besætning og Inventar ejede Sta-ten 120 Køer paa Faurholm, medens alt andet af Besætning og Inventar tilhørte Forpagteren. Til at overtage disse Forpagterens Ejendele medgik der paa begge Gaarde 138 000 Kr. Hvor ringe dette Beløb var, faar man bedst Indtryk af ved at